

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Uit de praktijk

Chinese toeristen in Giethoorn

door Bas Aghina De auteur is lid van de redactie van *Christen Democratische Verkenningen*.

Iedereen kent de beelden van Chinese toeristen die het pittoreske Giethoorn overspoelen. ‘Het is vanuit ondernemers ontstaan en die varen er wel bij’, zegt voormalig CDA-wethouder Wim Brus van Steenwijkerland, waartoe Giethoorn behoort. ‘Maar het wordt meer en meer als overlast ervaren door bewoners. De lokale overheid moet dan gaan reguleren. Samen met andere overheden, want Giethoorn is onderdeel van het toeristische rondje met Amsterdam en Kinderdijk.’

Wim Brus

Kunt u aangeven hoe het Chinese toerisme in Giethoorn begonnen is?

‘Vroeger gingen in de wintermaanden de boten in Giethoorn op het droge en werd het een stille boel. Hierin moest verandering komen. Vandaar dat enkele ondernemers zo’n vijftien jaar geleden naar toerismebeurzen in China zijn gegaan, op zoek naar kansen voor Giethoorn. Anno 2019 komen er twee- tot driehonderdduizend toeristen per jaar, op een eigen Giethoornse bevolking van circa 2.600 inwoners. Als overheid hebben wij daar geen beleid op gemaakt. Het komt vooral door slim ondernemerschap, door de groei van de rijkdom in China en door de invloed van sociale media, vol van mooie plaatjes van varende bootjes door slootjes met schilderachtige huizen ernaast. Goed om

te zeggen is dat er behalve Chinezen ook toeristen uit andere delen van Azië, het Midden-Oosten en – de meesten – uit Europa komen.’

Toerisme is mooi, maar we weten dat het soms wat veel van het goede kan zijn.

Welke concrete nadelen zijn er?

‘Het draagvlak onder de rest van de bevolking, alsook de draagkracht van het gebied, staat onder druk wanneer veel toeristen bij weer of geen weer zomaar in je voortuin lopen en door je raam kijken. De Chinese toeristen vragen zelfs of mensen ’s avonds weer naar huis gaan. Zij kunnen soms niet begrijpen dat in die mooie huizen mensen ook echt wonen, en denken vaak dat de mensen betaald krijgen om daar te verblijven. In China is wat openbaar lijkt, al snel collectief bezit.

Wat echt van iemand is, bevindt zich achter slot en grendel. Daarom verschijnen er nu her en der in tuinen bordjes in het Chinees met “verboden toegang”.’

‘De spanning ontstaat vooral tussen organiserende ondernemers en delen van de bevolking, soms ook mensen uit de Randstad die hun grachtenpand hebben ingeruild voor een prijzig huisje in een hopelijk rustig Giethoorn. Het lijkt op de discussie over de lusten en lasten van windmolens: sommigen varen er wel bij, anderen ondervinden vooral hinder. Je zou kunnen zoeken naar heffingen op de lusten, bijvoorbeeld ter compensatie voor overlast of de extreme belasting van voorzieningen zoals bruggen, maar dat wordt een moeilijk gesprek met de ondernemers.’

Wat is de overheidsrol in de toeristisch-economische samenwerking met China?

‘Vooral tijdig reguleren, bijvoorbeeld door een bestemmingsplan te handhaven en door visie te hebben op het gebied, zowel ten aanzien van wonen als van recreëren. Nadenken over aantallen overnachtingsmogelijkheden bijvoorbeeld. Maar ook door zoiets als kijken naar de routing van de verhuurvloot. Iedereen vaart al jaren hetzelfde rondje door de Dorpsgracht, terwijl je, als je deze iets wijzigt, meer spreiding krijgt en dus minder overlast. Gelukkig heeft de gemeente met de provincie steun gevraagd bij het rijk om de toeristen te spreiden over plaatsen die juist meer bezoekers willen ontvangen. Maar ik betwijfel of dit Giethoorn nog veel zal helpen. Terwijl ons prachtige Nationaal Park Weerribben-Wieden om de hoek ligt.’

Een tijdje terug verscheen het bericht dat Chinezen Giethoorn opkochten. Zelfs de CDA-Kamerfractie heeft hiervoor nog aandacht gevraagd. Wordt Giethoorn een Chinese kolonie?

‘Nee. Dat ging om een Chinese ondernemer die hier al meer dan twintig jaar woont. Hij

zag gewoon slimme kansen. De media deed de rest; een hype was geboren. Veruit het meeste vastgoed wordt nog steeds gekocht door lokale en bovenlokale Nederlanders. Bedrijven die zich vanuit China hier willen vestigen zijn er bij mijn weten niet. Giethoorn is een parel in een groene oase, zonder commerciële havens of andere grote economische activiteiten. Een verdere economische spin-off is niet opgetreden.’

Is zakendoen met Chinezen heel anders?

‘Het kost tijd en je moet met een goede delegatie komen; ook van hun kant komen er altijd behalve een zakenman ook een overheidsambtenaar en iemand vanuit het onderwijs mee. Zelf heb ik enkele malen Chinese ondernemers mogen ontvangen in Giethoorn. Men had mij geadviseerd de ambtsketting te dragen, want daar zijn ze heel gevoelig voor. En inderdaad kreeg ik van mijn Chinese gastheren achteraf te horen dat zij vooral

mijn ketting zagen en mij over het hoofd hadden gezien – met mijn twee meter! Het is een cultuur van grote gebaren en banketten en veel praten, iets waarbij wij ons soms

wat minder senang voelen.’

Zijn er nog tips voor gemeenten die met China verder willen?

‘Zorg voor een soort stedenband, een uitwisselingsstad, een wat ouderwets besturingsconcept dat wellicht nog steeds werkt. Maak vooraf een goede trend- en risicoanalyse, ook ten aanzien van draagvlak bij andere stakeholders in je gemeente. En pak het bovenregionaal aan, want dan heb je meer kennis en middelen om een goede samenwerking tot stand te brengen. Daarnaast: investeer in Chinezen die op bezoek komen en in kennis van hun cultuur. Wees als overheid goed voorbereid op de kansen, maar breng ook voorafgaand mogelijke risico's in kaart.’

Chinezen zijn gevoelig voor een ambtsketting